

stk. 3, nr. 1, indeholder to sideordnede sætninger, er det nødvendigt *enten* at flytte ordet »at« fra indledningen til hvert af de fire numre (som i den svenske lov) *eller* at udelade ordene »parten godtgør at« i indledningen (som i den gældende voldgiftsbekendtgørelse og i den norske voldgiftslov). Vælges den første mulighed, skal ordet »hvis« i stk. 3, nr. 1, ændres til »at«; vælges den anden mulighed, skal ordet »hvis« i stk. 3, nr. 1, udgå.

3.19.3. Processuelle bestemmelser (lovudkastets §§ 42 og 45)

Hvis voldgiftskendelsen er indbragt for en domstol til prøvelse, giver lovudkastets § 42 mulighed for at udsætte fuldbyrdelsen eller for at betinge fuldbyrdelsen af, at der stilles sikkerhed. Lovudkastets § 42 gælder både for danske voldgiftskendelser, der er indbragt for en dansk domstol til prøvelse, og for udenlandske voldgiftskendelser, der er indbragt for en udenlandsk domstol til prøvelse.

Efter lovudkastets § 45 indgives anmodning om fuldbyrdelse af en voldgiftskendelse efter §§ 39 eller 40 til fogedretten efter retsplejelovens regler om fuldbyrdelse af domme. Fuldbyrdelsesfristen regnes ifølge § 45, stk. 1, 2. pkt., fra forkyndelsen af voldgiftskendelsen. Efter stk. 2 skal anmodningen være skriftlig og ledsaget af en udskrift af voldgiftskendelsen samt af voldgiftsaftalen, såfremt denne er skriftlig. Efter stk. 3 kan fogedretten kræve, at anmodningen er vedlagt en bekræftet oversættelse af voldgiftskendelsen og voldgiftsaftalen. Ifølge bemærkningerne til stk. 3 kan oversættelse ikke kræves, hvis voldgiftskendelsen og voldgiftsaftalen er udfærdiget på svensk eller norsk.

Efter lovudkastets § 45, stk. 4, kan indsigelser mod voldgiftskendelsens gyldighed, der fremsættes under fogedsagen, påkendes af fogedretten, der dog også kan henvise rekvirenten til almindelig rettergang. Under fogedsagen og almindelig rettergang finder lovudkastets § 38 om frister for søgsmål anvendelse, og fristen i § 38, stk. 1, på 90 dage regnes fra det tidspunkt, hvor rekvisitus modtog voldgiftskendelsen. Henvissningen til § 38 indebærer, at rekvisitus heller ikke under en fogedsag kan fremsætte indsigelser mod voldgiftskendelsens gyldighed, når 90-dages fristen er udløbet. Det er efter ordlyden og bemærkningerne noget uklart, hvordan 90-dages

fristen skal administreres, hvis fogedretten henviser rekvirenten til almindelig rettergang.

Lovudkastets § 45, stk. 5 og 6, indeholder regler om kære af fogedrettens kendelser. Det foreslås, at fogedrettens kendelser skal kunne kæres til Sø- og Handelsretten.

Retsplejerådet bemærker i relation til lovudkastets § 42, at formuleringen umiddelbart lægger op til, at det er den domstol, hvor der verserer en retssag om gyldigheden af voldgiftskendelsen, der bestemmer, om fuldbyrdelsen skal udsættes eller fremmes, eventuelt mod sikkerhedsstillelse. Bestemmelsen bør derfor omformuleres, og det kan i øvrigt overvejes at flytte bestemmelsen til § 45 eller eventuelt helt slette den, da retsplejelovens § 502 giver de samme muligheder for udsættelse eller fuldbyrdelse mod sikkerhedsstillelse.

Advokatrådets arbejdsgruppe har over for Retsplejerådet anført, at arbejdsgruppen finder, at bestemmelsen i § 42 bør bevares i lovudkastet, jf. også den gældende voldgiftslovs § 9, stk. 4. Arbejdsgruppen foreslår, at den fortolkningstvív, som Retsplejerådet har påpeget, løses ved at ændre »retten« til »fogedretten«.

Retsplejerådet bemærker, at den gældende voldgiftslov er fra før reformen i 1976 af fogedkapitlerne i retsplejeloven, og at der næppe er behov for i en ny voldgiftslov at medtage en regel svarende til den gældende voldgiftslovs § 9, stk. 4. Retsplejerådet er i øvrigt enig i, at *hvis* en sådan regel medtages i en ny voldgiftslov, bør »retten« ændres til »fogedretten«.

Lovudkastets § 45 angår ifølge overskriften og bestemmelsens stk. 1 både anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser. Baggrunden herfor fremgår ikke af bemærkningerne til bestemmelsen, der henviser til den gældende voldgiftslovs § 9, som alene angår fuldbyrdelse. Da de foreslåede regler i lovudkastets § 45 ikke ses at have nogen relevans for anerkendelse af voldgiftskendelser, anbefaler Retsplejerådet, at bestemmelsen ændres, så den alene angår fuldbyrdelse af voldgiftskendelser. Advokatrådets arbejdsgruppe har over for Retsplejerådet erklæret sig enig heri.

I relation til lovudkastets § 45, stk. 3, bemærkes, at udtalelsen i bemærkningerne om, at svenske og norske voldgiftskendelser og voldgiftsaftaler ikke kan kræves oversat, ikke synes at være i overensstemmelse med ordlyden af den foreslåede bestemmelse. Muligvis tænkes der på